خبر

آمریکا به اردوغان بازهم نه گفت

● ارتش ترکیه اعلام کرد جنگنده‌های این کشور با انجام حملاتی در شمال عراق، ۱۲ مواضع پ‌ک‌ک را هدف قرار دادند. به گزارش ایسنا، به نقل از سایت خبری مصری الیوم، ارتش ترکیه در بیانیه‌ای اعلام کرد جنگنده‌های این کشور در ساعات پایانی روز دوشنبه در حملاتی، ۱۲ هدف را در منطقه‌ای در شمال عراق هدف قرار دادند. آنکارا می‌گوید در این منطقه مقرهای فرماندهی حزب کارگر کردستان (پ‌ک‌ک) مستقر است. ارتش ترکیه در بیانیه خود فقط به ذکر این نکته بسنده کرد که دو منطقه متینا و هاکورک، نقاطی در شمال عراق بودند که هدف قرار گرفتند و از ارائه جزئیات بیشتر خودداری کرد. در گذشته نیز آنکارا دست به حملات مشابهی در شمال عراق زده است و هر باره مدعی شده مواضع پ‌ک‌ک را هدف گرفته؛ اما کردها می‌گویند بیشتر حملات در مناطق روستایی انجام می‌شود و عمده تلفات را غیرنظامیان متحمل می‌شوند.

پیشنهاد دوباره اردوغان

در حالی که رئیس‌جمهوری ترکیه به آمریکا و روسیه پیشنهاد داده است تا در شمال سوریه «منطقه پرواز ممنوع» ایجاد شود، آمریکا گفته است با این پیشنهاد مخالف است. به گزارش خبرگزاری فرانسه، «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهوری ترکیه، دوشنبه در نشست گروه ۲۰ با اشاره به اینکه شهرهای جرابلس تا اعزاز در شمال سوریه به دست تروریست‌های داعش افتاده بود، گفت: ما روی این پیشنهاد کار می‌کنیم تا در شمال سوریه منطقه پرواز ممنوع اعلام کنیم. رئیس‌جمهوری ترکیه در اظهاراتی تلویزیونی گفت: این پیشنهاد من به آقای پوتین و آقای اوباماست. می‌توان این کار را با کمک نیروهای ائتلاف انجام داد. ترکیه در ۲۴ آگوست عملیاتی جاه‌طلبانه در داخل خاک سوریه انجام داد و بدون اجازه دولت مرکزی سوریه، تانک و نیروی ویژه برای پشتیبانی شورشیان اپوزیسیون اعزام کرد. روز یکشنبه تروریست‌های داعش از آخرین مواضع خود در مرز ترکیه و سوریه بیرون رانده شدند. این منطقه به لحاظ استراتژیک حائز اهمیت بود و یک نقطه کلیدی مهم در مسیر تأمین تدارکات و نیرو محسوب می‌شد. اردوغان در پاسخ به الشرق‌الاوسط درباره آنچه شکست مذاکرات روسیه و آمریکا درباره بحران سوریه نسبت به حضور نظامی ترکیه در سوریه خوانده شده، گفت: حضور نظامی ترکیه در شمال سوریه به منزله تجاوز به حاکمیت سوریه نیست. او افزود: ما با مخالفان سوری در جرابلس توانستیم داعش را از آنجا بیرون کنیم و این مسئله موجب شد ساکنان این شهر به آنجا بازگردند. حدود صد هزار سوری آماده بازگشت به شهر بعد از پاک‌سازی آن از تروریست‌ها هستند. رئیس‌جمهوری ترکیه افزود: حال در این نشست به همه دوستانمان می‌گویم ما این مسئله را مطرح کرده و به آنها چنین گفته‌ایم. ما همچنین با روسیه برای برقراری آتش‌بس در حلب پیش از عید قربان (۱۲ سپتامبر) همکاری می‌کنیم.

این در حالی است که لری کورب، معاون پیشین وزیر دفاع آمریکا، در توجیه مخالفت کشورش با ایجاد منطقه پرواز ممنوع در سوریه، گفت: این امر ورودنکردن داعش یا جبهه النصره به این مناطق را تضمین نمی‌کند. کورب ادامه داد، ایجاد منطقه پرواز ممنوع در شمال سوریه مستلزم حضور ۱۰ هزار نیرو برای تضمین نفوذنکردن تروریست‌ها به آنجاست.

حامیان و مخالفان مادورو دوباره در خیابان‌ها

● اپوزیسیون ونزوئلا از مردم در کاراکاس خواسته امروز دست به اعتراض و راهپیمایی ۱۰دقیقه‌ای علیه رئیس‌جمهوری ونزوئلا بزنند. در مقابل حامیان «نیکلاس مادورو» نیز خواهان برگزاری تظاهرات هم‌زمان برای حمایت از او در سراسر ونزوئلا شدند. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، خیسس توریلبا، مدیر اجرائی ائتلاف «میزگرد اتحادیه دموکراتیک»، گفته است مردم ونزوئلا باید در راهپیمایی ۱۰دقیقه‌ای علیه نیکلاس مادورو شرکت و مراتب اعتراض خود را نسبت به عملکرد سیاسی وی اعلام کنند. او ادامه داد: هدف از برگزاری این راهپیمایی اعتراضی ۱۰دقیقه‌ای در هفتم دسامبر ۲۰۱۶، امضای طوماری برای رفراندوم برکناری مادورو است. ما خواستار ۲۰ درصد امضا برای رفراندوم هستیم. کاراکاس باید برای انجام این کار بسیج شود. اپوزیسیون ونزوئلا رهبری این کشور را مسئول بحران اقتصادی می‌داند و برای برکناری او تلاش می‌کند. او همچنین امضاهایی را در حمایت از برگزاری رفراندوم برای برکناری مادورو جمع‌آوری کرده است. مرحله نخست جمع‌آوری امضاها کامل شده و اپوزیسیون به فکر مرحله دوم است که باید ۲۰ درصد از امضاکنندگان حمایت خود را از برگزاری این رفراندوم اعلام کنند. اگر این روند نیز تکمیل شود، مرحله دوم همان برگزاری رفراندوم علیه مادورو است. درمقابل گروه‌های حامی نیکلاس مادورو خواهان برگزاری تظاهرات هم‌زمان امروز در همه ایالات ونزوئلا برای حمایت از او شده و مخالفان ونزوئلا را به تلاش برای «کودتا» متهم و اعلام کردند حضور گسترده و بسیج مردمی در مقابل جریان‌های مخالف بهترین درمان و پادزهر علیه «کودتاچیان» است.

عکس: GettyImages

با کشته‌شدن مهاجمان انتحاری، حمله گروهی به کابل پایان یافت

۱۱ ساعت درگیری بی‌وقفه

خشونت‌ها و حملات پی‌درپی در افغانستان، بار دیگر وخامت اوضاع امنیتی این کشور را به رخ کشید. حالا دولت «اشرف غنی»، رئیس‌جمهوری افغانستان که برقراری امنیت یکی از شعارهای محوری او در انتخابات بود، بیش از هر زمان دیگری تحت فشار قرار گرفته، آن‌هم در زمانی که رابطه «عبدالله عبدالله»، رئیس اجرائی این کشور و اشرف غنی شکراب شده است.

دوشنبه‌شب و تنها ساعاتی پس از دو انفجار انتحاری پی‌درپی در نزدیکی وزارت دفاع افغانستان در کابل که ۳۵ کشته و ۹۱ زخمی بر جای گذاشت، حمله به دفتر مؤسسه خیریه بین‌المللی «پاملرنه» در کابل آغاز شد و درگیری بین نیروهای پلیس افغانستان و مهاجمان تا صبح سه‌شنبه ادامه داشت. حمله حدود ساعت ۱۱ شب به وقت محلی افغانستان با انفجار خودرویی بمب‌گذاری‌شده آغاز شد؛ انفجاری که در نزدیکی ساختمان ریاست امنیت ملی، وزارت کشور و دفاتر معاونان ریاست‌جمهوری افغانستان به وقوع پیوست و شهر کابل را لرزاند.

براساس گزارش‌ها در پی این انفجار در ورودی این مؤسسه خیریه، مهاجمان انتحاری وارد ساختمان این مؤسسه شدند و درگیری نیروهای پلیس افغانستان و این مهاجمان تا ساعت ۱۰ صبح روز سه‌شنبه به وقت محلی ادامه داشت. به گفته «صدیق صدیقی»، سخنگوی وزارت کشور افغانستان، با پایان عملیات ۴۲ نفر ازجمله ۱۰ نفر از اتباع خارجی نجات پیدا کردند.

آن‌طور که وزارت کشور افغانستان اعلام کرده است، مهاجمان انتحاری چهار نفر بودند، یک نفر مسئول منفجرکردن خودرو بمب‌گذاری‌شده بوده و سه نفر دیگر نیز پس از این انفجار به ساختمان حمله کردند. به گفته شاهدان، صدای انفجار دیگری ساعت هشت صبح به وقت محلی به گوش رسیده و در نتیجه شدت انفجار، شیشه ساختمان‌های نزدیک محل شکسته شده‌اند. در ادامه گزارش وزارت دفاع افغانستان آمده که همه مهاجمان در عملیات پلیس ویژه کشته شده‌اند و به غیر از این چهار مهاجم، فقط شش نفر غیرنظامی زخمی شده‌اند. صدیق صدیقی این عملیات را «موفق‌ترین» عملیات نیروهای خاص پلیس اعلام کرده است. در مدت درگیری نیروهای پلیس و مهاجمان، خیابان‌های اطراف مسدود شده بود و خودروها و عابران پیاده اجازه نداشتند وارد این مناطق شوند. ساعاتی پس از پایان درگیری‌ها، سازمان عفو بین‌الملل، حمله به این مؤسسه خیریه را «جنایت جنگی» خواند و خواستار محاکمه عاملان این حمله شد.مؤسسه خیریه پاملرنه برای اولین بار در سال ۱۹۶۱ در افغانستان آغاز به کار کرد و با حمله شوروی سابق به افغانستان فعالیت‌هایش در افغانستان را به تعلیق درآورد. این مؤسسه بار دیگر از سال ۱۹۸۹ در شهر «پیشاور» پاکستان فعالیت‌هایش را درباره افغانستان از سر گرفت و با روی‌کارآمدن دولت جدید کابل در سال ۲۰۰۲ وارد افغانستان شد.

تنها چند ساعت پیش از این انفجار، دو انفجار انتحاری پی‌درپی که طالبان مسئولیت آن را برعهده گرفت، در نزدیکی ساختمان وزارت دفاع افغانستان در کابل به کشته‌شدن دست‌کم ۳۵ نفر منجر شد و ده‌ها زخمی بر جای گذاشت. در آن دو انفجار علاوه بر تعدادی از غیرنظامیان، شماری نظامی و ازجمله یک سرلشکر ارتش افغانستان هم جان خود را از دست دادند؛ همچنین اعلام شد که مسئول حوزه امنیتی دوم پلیس کابل و معاون او نیز در میان کشته‌شدگان دو حمله قبلی بوده‌اند. توانایی طالبان در انجام حملات هماهنگ مرگ‌بار، بار دیگر فشار را بر دولت اشرف غنی، رئیس‌جمهوری افغانستان، افزایش داده است، او تلاش کرده بود به مردم افغانستان اطمینان دهد که امنیت آنها را تضمین خواهد کرد.

اشرف غنی روز دوشنبه در محکومیت انفجارهای طالبان گفت: «دشمنان افغانستان توانایی خود برای مبارزه با نیروهای امنیتی و دفاعی کشور را از دست داده‌اند». به گفته او ازهمین‌روست که آنها به بزرگراه‌ها، شهرها، مساجد، مدارس و مردم عادی حمله می‌کنند. حملات دوشنبه، ۱۱ روز بعد از حمله افراد مسلح به دانشگاه آمریکایی افغانستان انجام شده که در جریان آن، ۱۶ نفر جان خود را از دست داده بودند. این در حالی است که ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان، در توییتر گفت که وزارت دفاع هدف حمله اول بوده و نیروی پلیس، هدف دومین حمله. در پی این سلسله انفجارها، شماری از کاربران افغان در شبکه‌های اجتماعی در کنار تقدیر از شهامت نیروهای امنیتی این کشور، از مدیریت امنیت شهر کابل به‌شدت انتقاد کرده‌اند و خواهان کناره‌گیری مسئولان امنیتی این شهر شده‌اند. سعد محسنی، رئیس عمومی گروه موبی که تلویزیون خصوصی پربیننده طلوع زیرمجموعه آن است، در توییترش نوشته است: «یک روز خونین دیگر در کابل، ۲۴ نفر کشته و ۱۰۰ نفر زخمی. جای تعجب اینجا است که هیچ مسئولی سمت خود را از دست نخواهد داد. حساب‌دهی کجا است؟ و چرا این همه مقامات در محل انفجار هستند، چه اتفاقی برای سلسله‌مراتب فرماندهی افتاده؟ چه اتفاقی برای نظام افتاده است؟».

یک هفته پیش از حملات اخیر هم، در حمله به دانشگاه آمریکایی کابل و ورود مهاجمان به این دانشگاه که حدود ۱۰ ساعت طول کشید، ۱۶ نفر کشته شدند. در آن حمله هم دانشجویان و استادان دانشگاه ساعت‌ها در این دانشگاه به دام افتادند. پیش‌تر هم دو استاد دانشگاه، یکی آمریکایی و یکی استرالیایی، در نزدیکی مدرسه‌ای ربوده شدند و هنوز هم هیچ گروهی مسئولیت این آدم‌ربایی را برعهده نگرفته است.

چرخش عاقبت‌اندیشانه اوباما به سمت آسیا

فرید زکریا

درست در شرایطی که همگی از فرازوفرودهای کارزار عجیب و غریب انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا کلافه شده‌ایم، رئیس‌جمهور، باراک اوباما برای آخرین‌بار به آسیا سفر کرده است. هدف مستقیم او از سفر به چین البته شرکت در نشست گروه ۲۰ است، اما به نظر می‌رسد اولویت مهم‌تر اوباما همانا دمیدن حیاتی دوباره به یکی از بزرگ‌ترین ایده‌های خود، یعنی چرخش به سمت آسیاست؛ سیاستی پراهمیت که اوباما احتمالا آخرین کسی است که برای تحقق آن تلاش می‌کند. سیاست خارجه همواره دستخوش بحران‌های لحظه‌ای، اغلب ناشی از دولت‌های ناکارآمد و گروه‌های خشونت‌طلب است. اما در درازمدت، این برندگان هستند که به جای بازندگانی پرسروصدا، آینده را سر و شکل می‌دهند. وقتی برهه حساس امروزی و تحولات سرنوشت‌ساز آن فرو بخوابند، رشد و اوج‌گیری آسیا هم‌چنان به‌عنوان روند مسلط زمانه ما شناخته خواهد شد.

اقیانوس آرام منطقه‌ای است که قرن بیست‌ویکم را تعریف خواهد کرد. به گزارش بانک جهانی، تنها در ۱۰ سال آینده، چهار اقتصاد برتر از مجموع پنج اقتصاد بزرگ دنیا متعلق به منطقه آسیا-اقیانوسیه خواهد بود. ایالات متحده تنها در صورتی می‌تواند هم‌چنان در قرن بیست‌ویکم اثرگذار باشد که جایگاه خود را به‌عنوان یک قدرت تعیین‌کننده در اقیانوس آرام حفظ کند. اما واشنگتن باید چه رویکردی نسبت به این منطقه داشته باشد؟ واضح است که تکلیف اصلی آمریکا جلوگیری از تسلط هرچه‌بیشتر چین بر منطقه است. این مأموریت البته امروز به لطف برخی اقدامات توسعه‌طلبانه پکن، مانند منازعات جاری در دریای چین جنوبی که نمایانگر چالش‌های پیش‌روی آن کشور است، تا حدودی آسان‌تر شده است. آسیا قاره‌ای پرازدحام است و هر حرکت تهاجمی از سوی پکن، واکنش خشمگینانه همسایگانش مانند ویتنام و فیلیپین را به دنبال دارد. در این میان، هندوستان هم که همواره در برابر هر اقدامی که از سوی چین به همدستی با آمریکا تعبیر می‌شود، مقاومت می‌کرد، در هفته‌های اخیر در این مسیر حرکت کرده است. دولت اوباما همچنین همکاری‌های امنیتی خود با برخی از متحدان سنتی‌اش مانند ژاپن، استرالیا و سنگاپور را نیز گسترش داده است.

اما سیاست واشنگتن معطوف به بازدارندگی نیست؛ نباید هم باشد، چراکه چین نیز، نه متحد جماهیر شوروی، بلکه در واقع مهم‌ترین شریک تجاری تقریبا تمامی کشورهای آسیایی است. کورت کمپبل که تا همین اواخر ارشدترین مشاور وزارت خارجه ایالات متحده در امور آسیا بود، در کتاب هوشمندانه‌اش با عنوان «چرخش» می‌نویسد پروژه بزرگ‌تر واشنگتن متوجه تقویت نظام عملیاتی آسیا متشکل از ترتیبات پیچیده حقوقی، امنیتی و اجرائی است که زمینه‌ساز چهار دهه رفاه و امنیت در آن منطقه بوده است؛ این یعنی تقویت آزادی‌های دریانوردی، تجارت آزاد و نهادها و گروه‌های چندجانبه، افزایش شفافیت و مسئولیت‌پذیری و به‌سرانجام‌رساندن مأموریت‌های دیپلماتیکی مانند حل‌وفصل صلح‌آمیز مناقشات جاری منطقه‌ای. به باور کمپبل، درحال‌حاضر حیاتی‌ترین مسئله در این بین، موضوع تجارت است. پیمان شراکت ترانس-پاسیفیک از آنجایی که به‌طور هم‌زمان در تمام سطوح اقتصادی، سیاسی و راهبردی مطرح است، از شروط اساسی چرخش واشنگتن به سمت آسیاست.

این پیمان با افزایش رشد اقتصادی و تحکیم جایگاه متحدان آمریکا، پیامی جدی برای پکن ارسال کرده و از همه مهم‌تر، قوانین تجاری قرن بیست‌ویکم را به شیوه‌ای اساسا آمریکایی از نو بازنویسی می‌کند. بدون این پیمان، باید انتظار داشت که چین به شیوه‌ای کاملا متفاوت دست به کار تنظیم این قوانین شود.

بااین‌حال، پیمان شراکت ترانس-پاسیفیک تقریبا از هر گوشه و جناح سیاسی در ایالات متحده مورد هجوم قرار گرفته است. برنی سندرز و دونالد ترامپ سرسختانه با آن مخالفت می‌کنند. هیلاری کلینتون و پل رایان نیز می‌گویند این پیمان دیگر با استانداردهایشان مطابقت ندارد؛ اما هیچ‌گاه به‌درستی مشخص نمی‌کنند این استانداردها دقیقا چه چیزی هستند.

این نظر دونالد ترامپ که ایالات متحده همواره بازنده پیمان‌های تجاری است، تنها می‌تواند از سوی کسانی اظهار شود که هیچ سررشته‌ای از موضوع ندارند. حقیقت صرف آن است که ایالات متحده بزرگ‌ترین بازار را در سطح بین‌المللی در اختیار دارد. بنابراین، این کشور بیشترین اهرم فشار را در اختیار داشته و همان‌طور که مقامات خارجی همواره شکایت دارند، از این اهرم فشار برای چانه‌زنی پیرامون معافیت‌ها و امتیازاتی که کمتر کشور دیگری قادر به دریافت آنان است، استفاده می‌کند. پیمان شراکت ترانس-پاسیفیک نیز از این قاعده مستثنا نیست.

این کشورهای آسیاسی هستند که بخش عمده امتیازات را متقبل شده‌اند و از آنجایی که بازارهای آنان بسته‌تر از بازارهای آمریکاست، پیامد نهایی این پیمان هرچه بازترشدن درهای بازار آسیاست. اگر از برنی سندرز که از سر اعتقادات راسخ خود با این پیمان مخالف است نیز بگذریم، باقی مخالفان - از همه مهم‌تر کلینتون و رایان - بی‌شرمانه مواضعی را اتخاذ کرده‌اند که خود به غلط‌بودن آنان باور دارند.

در این میان، حزب جمهوری‌خواه گویا به‌کلی از دو باور اصلی پیشین خود، یعنی مهاجرت و تجارت روی برگردانده و از حزبی پذیرا به حزبی با سودای برپایی دیوارهای مرزی و افزایش تعرفه‌های تجاری بدل شده است. باراک اوباما با چرخش به سمت آسیا، در واقع یکی از عمیق‌ترین و دیرپاترین منافع ایالات متحده را دنبال می‌کند. او اما اکنون در مسیر تحقق این منافع تنهاست؛ آن هم در واشنگتنی که به‌طور فزاینده‌ای لبریز از سیاست‌های پوپولیستی، حمایت‌گرایانه و انزواگرایانه است.

چشم‌انداز صلحی در یمن دیده نمی‌شود

عملکرد «اسماعیل ولدالشیخ»، فرستاده سازمان ملل متحد به یمن، دیگر برای مردم این کشور چندان اهمیتی ندارد. آنها دیگر اعتماد خودشان را نسبت به یک راه‌حل مسالمت‌آمیز و خاتمه بحران کشورشان از این طریق از دست داده‌اند. به گزارش الجزیره، ولدالشیخ احمد بعد از آخرین دور سفر خود به منطقه و دیدار با هیأتی از حوثی‌ها و نمایندگانی از حزب کنگره خلق به رهبری «علی عبدالله صالح»، رئیس‌جمهور برکنارشده یمن، از شورای امنیت خواست جلسه‌ای را درباره یمن تشکیل دهد. او از این شورا خواست در مقابل همه طرف‌هایی که روند صلح را نمی‌پذیرند، ایستادگی کند. منظور او علی عبدالله صالح و متحدانش بود. همچنین او از این شورا خواست اقدامات یک‌جانبه در صنعا و تشکیل «شورای سیاسی» مستقل برای اداره کشور و شکستن همه تعهدات قبلی را محکوم کند، اما تاکنون شورای امنیت دست به چنین کاری نزده است.

«عبدالملک المخلافی»، وزیر خارجه یمن، می‌گوید مأموریت نماینده سازمان ملل و مواضع اعضای شورای امنیت کاملا روشن است. آنها بر مرجعیت پیشنهاد کشورهای عضو شورای همکاری و قطع‌نامه ۲۲۱۶ تأکید دارند و حرف‌شان این است که طرح صلح باید شامل عقب‌نشینی نیروهای نظامی از شهرها باشد. همچنین باید شبه‌نظامیان سلاح‌های خود را تحویل دهند. پس از این مرحله است که مرحله روند سیاسی و تشکیل یک دولت ملی شروع خواهد شد.

بااین‌حال، به نظر می‌رسد از روند سیاسی و حل مسالمت‌آمیز بحران یمن به‌ویژه در صنعا استقبال شود. در بین گروه‌های شبه‌نظامی همچنان این قاعده پابرجاست که صلح را باید با زور به دست آورد و رویکرد نظامی در نهایت قادر خواهد بود مشروعیت تازه‌ای را به وجود آورد. «فیصل علی»، تحلیلگر سیاسی، بر این باور است که سازمان ملل متحد و ولدالشیخ نمی‌توانند حوثی‌ها را قانع کنند امتیاز بدهند یا سلاح‌هایشان را بر زمین بگذارند. اینها نمی‌توانند از آنها بخواهند از شهرها عقب‌نشینی کرده و دوباره به «غارهایشان» برگردند. تنها این وعده که در دولت آینده یمن مشارکت خواهند داشت، برای آنها کافی نیست. به گفته او، اکنون سازمان ملل متحد در حال کنارآمدن با یک «امر واقع» است. به‌همین‌دلیل است که حوثی‌ها را نیز یک طرف سیاسی به شمار می‌آورد، حال آنکه در گذشته آنها هیچ جایگاه سیاسی مشخصی برای مشارکت در دولت نداشتند. آنها پس از آنکه خود را با حزب علی عبدالله صالح، رئیس‌جمهور برکنارشده یمن، همراه کردند، به وزن سیاسی مهمی دست یافتند.

این تحلیلگر با نوعی بدبینی نسبت به تحولات یمن، می‌گوید «جان کری»، وزیر خارجه آمریکا و ولدالشیخ، نماینده سازمان ملل، تمایلی به اتمام مشکلات ملت یمن ندارند. آنها به‌وضوح حوثی‌ها و متحد سیاسی‌شان حزب کنگره خلق یمن به رهبری صالح را که دارای ابعاد سیاسی، اجتماعی و نظامی مشخصی است، محکوم نمی‌کنند.

به نظر فیصل علی، «مادام که علی عبدالله صالح به‌روشنی از سوی قدرت‌های بزرگ محکوم نشده باشد، هیچ توافقی نمی‌تواند به دست آید. اگر ولدالشیخ و کری خواستار صلحی واقعی در یمن باشند، باید از نیروهای ارتش ملی حمایت کنند و اجازه دهند تا صنعا و تعز را آزاد کند. بعد از آن است که اجرای پیشنهادات صلح می‌تواند در واقعیت معنا داشته باشد».

نمونه عراق

از سوی دیگر «عبدالباقی شمسان»، استاد علوم سیاسی در دانشگاه صنعا، ادعا می‌کند تا زمانی‌که ولدالشیخ، حوثی‌ها را هم بخشی از طرف‌های منازعه در نظر می‌گیرد، هیچ دستاوردی نخواهد داشت، زیرا همین‌ها مخالف با مرجعیت سازمان ملل متحد است و بیشتر با استراتژی منفعت‌گرای ابرقدرت‌ها تناسب دارد که می‌خواهند حوثی‌ها را وارد حوزه سیاسی یمن کرده و به‌عنوان یک طرف اصیل از آنها حمایت کنند. استمرار فعالیت علی عبدالله صالح نیز که خواستار قدرت‌گرفتن فرزندش و احیای همان سیستم سیاسی و حزبی و نظامی دوران گذشته است، باید متوقف شود.

به نظر شمسان، یک برنامه‌ای وجود دارد که می‌خواهد نسخه عراق را در یمن بازتولید کند. به گفته او، «طرح ولدالشیخ و برنامه‌های جان کری نمی‌توانند صلحی دائمی را برای یمن به ارمغان آورند، بلکه بیشتر به جنگ داخلی دامن می‌زنند و همان الگوی عراق را پیاده می‌کنند».

رویداد

احتمال لغو کاندیداتوری سارکوزی

● دادگستری فرانسه بر لزوم رسیدگی به اتهامات فساد مالی رئیس‌جمهور سابق این کشور در جریان انتخابات سال ۲۰۱۲ تأکید کرد؛ اقدامی که می‌تواند منجر به کناررفتن «نیکلا سارکوزی» از انتخابات سال ۲۰۱۷ شود. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از خبرگزاری فرانسه، یک مقام آگاه قضائی ضمن اعلام این مطلب، تخطی از سقف مالی مجاز و صرف هزینه‌های بی‌حساب‌وکتاب در رقابت‌های انتخاباتی سال ۲۰۱۲ را از جمله اتهام‌های مطرح‌شده علیه نیکلا سارکوزی عنوان کرد.

برکناری ۱۴ هزار معلم در ترکیه

● نخست‌وزیر ترکیه گفته است ۱۴هزار نفر از معلمان این کشور به ظن ارتباط با (پ‌ک‌ک) در شرق و جنوب این کشور به‌زودی از کار معلق می‌شوند. به گزارش ایسنا، به نوشته روزنامه حریت، بن‌علی ییلدیریم، نخست‌وزیر ترکیه، به نمایندگان سازمان‌های غیردولتی و رهبران مذهبی در استان دیابکر گفت: تخمین زده شده ۱۴ هزار معلم در منطقه، ارتباطاتی با پ‌ک‌ک دارند و این مسئله باعث می‌شود این افراد در روزهای آتی از کارشان معلق شوند. تحقیقات در این زمینه آغاز شده است و ما با وزارت آموزش صحبت کرده‌ایم و به‌زودی این آموزگاران مظنون به ارتباط با پ‌ک‌ک از کار معلق می‌شوند و در سال تحصیلی جدید سر کلاس‌های درس حاضر نخواهند شد.

پرونده کره شمالی دوباره در شورای امنیت

● شورای امنیت سازمان ملل نشستی را به منظور بررسی نحوه واکنش به پرتاب‌های موشکی کره شمالی برگزار کرد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، این جلسه به درخواست ژاپن و آمریکا برگزار شد. کره شمالی روز دوشنبه سه موشک بالستیک به سمت دریای ژاپن شلیک کرد و این درحالی رخ داد که رهبران و نمایندگانی از ۲۰ کشور صنعتی در چین گرد هم آمده بودند تا در نشست گروه ۲۰ حضور یابند.

داعش مسئول انفجار در محله شیعه‌نشین بغداد

● بر اثر انفجار خودرو بمب‌گذاری‌شده در خیابانی تجاری در منطقه الکراده در مرکز بغداد ۹ نفر کشته شدند. به گزارش ایسنا، به نقل از سایت شبکه الجزیره، فرماندهی عملیات بغداد این انفجار را تروریستی خواند که شهروندان را در منطقه الکراده هدف قرار داده بود. منابع اظهار کردند: انفجار یک کافی‌شاپ در نزدیکی بیمارستان عبدالمجید در محله الکراده را در مرکز بغداد هدف قرار داده بود.

تعلیق مذاکرات ملی لبنان

● «نبیه بری»، رئیس پارلمان لبنان، بعد از کناره‌گیری جریان آزاد ملی که یکی از احزاب اصلی مسیحی در لبنان است، مذاکرات ملی را به حالت تعلیق درآورد. «جبران باسیل»، رهبر جریان آزاد ملی لبنان، در بیانیه‌ای اعلام کرد: ادامه این مذاکرات هیچ فایده‌ای ندارد. ما این موضع را در کابینه نیز مطرح کردیم و اکنون نیز بر سر میز مذاکرات موضع‌مان را اعلام می‌کنیم. لبنان از بحران سیاسی رنج می‌برد که به دلیل درگیری‌ها و جنگ سوریه وضعیت کشور وخیم‌تر نیز شده است.

محمود عباس:

دیداری با نتانیاهو در کار نیست

● محمود عباس اعلام کرد دیدار پیشنهادی با نخست‌وزیر اسرائیل هرگز برگزار نخواهد شد. به گزارش ایسنا، محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، به شائبه‌ها درباره دیدار احتمالی خود با بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، پایان داد و گفت: دیدار پیشنهادی با نتانیاهو هرگز در مسکو برگزار نخواهد شد. پیش‌تر احمد مجدلانی، عضو کمیته مرکزی سازمان آزادی‌بخش فلسطین، هم موافقت اولیه عباس با برگزاری این نشست را در مسکو تکذیب کرده بود.

لغو دیدار اوباما با رئیس‌جمهور فیلیپین

● «رودریگو دوترته»، رئیس‌جمهور فیلیپین، «باراک اوباما»، همتای آمریکایی‌اش، را «حرامزاده» خوانده و رئیس‌جمهور آمریکا در واکنش به این گفته برنامه ملاقات در لائوس با او را لغو کرده است. «ند پرایس»، سخنگوی شورای امنیت ملی آمریکا، گفت اوباما درعوض با رئیس‌جمهور کره جنوبی ملاقات خواهد کرد. اوباما گفته بود در جریان دیداری در لائوس مسئله کشتارهای فراقانونی در عملیات مبارزه با مواد مخدر را مطرح خواهد کرد. همچنین آن‌گونه که رسانه‌ها می‌گویند، مقامات چین در صدد جبران کوتاهی‌های صورت‌گرفته در هنگام ورود «باراک اوباما» به محل برگزاری اجلاس گروه ۲۰ برآمدند و این‌بار رئیس‌جمهور آمریکا را با تشریفات کامل بدرقه کردند. اوباما بعد از فرود هواپیمایش مجبور شد به دلیل تدارک‌ندیدن پلکان و فرش قرمز از جانب مقامات چینی، برای خروج از هواپیمایش از پلکان اضطراری تعبیه‌شده در عقب هواپیما پیاده شود.